

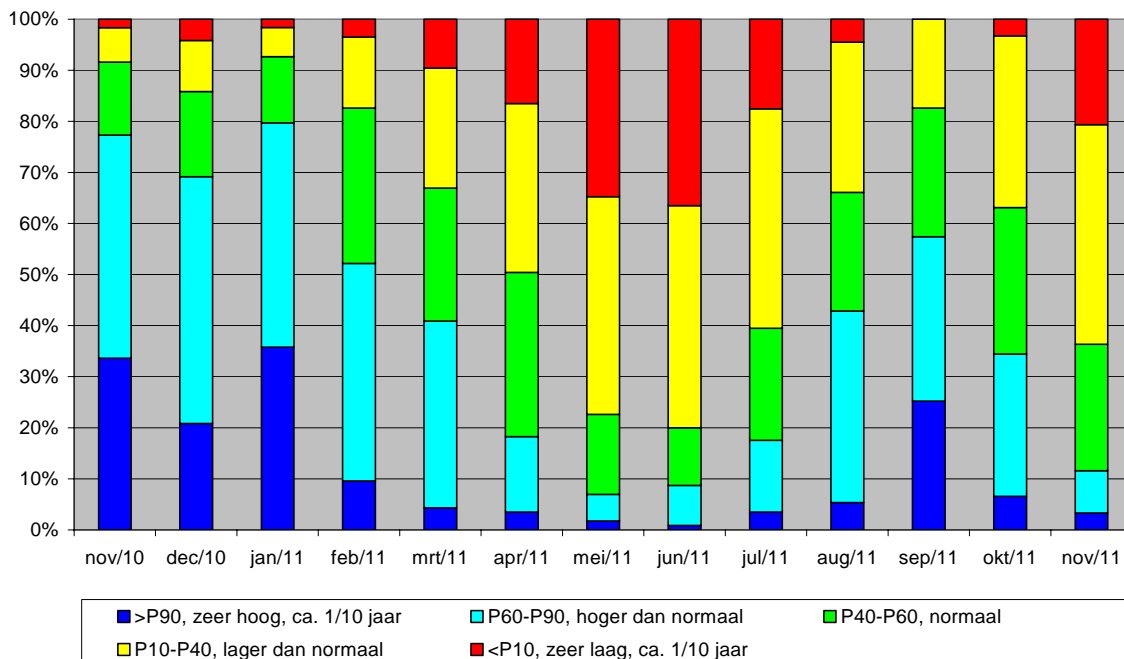
Grondwaterstandindicator freatisch grondwater November 2011

De grondwaterstandindicator geeft een beeld van de huidige stijghoogte van het grondwater ten opzichte van het verleden. De analyse van de stijghoogtegegevens is gebaseerd op maandelijkse peilmetingen door de VMM. Deze analyse houdt in dat, per peilfilter, de stijghoogte van de laatste maand vergeleken worden met de stijghoogtes van die maand in de afgelopen jaren. Tegelijkertijd wordt er bepaald of er een relatieve stijging of daling is opgetreden tussen de voorlaatste en de laatste maand. De gegevens worden in een kaart en een aantal grafieken verwerkt. Hierdoor krijgt men een beeld van hoe hoog of hoe laag de stijghoogte is vergeleken met dezelfde periode in de voorbije jaren en of het al dan niet aan het normaliseren is. Momenteel worden enkel de freatische aquifers besproken. De peilfilters van het primair meetnet met continue meetreeksen van 11 jaar of meer en met een gemiddelde stijghoogte van 10 m-mv of minder worden voor de analyse weerhouden. De stijghoogtes van deze peilfilters geven het meest getrouwe beeld weer van de recente klimatologische variaties en deze kunnen getoetst worden aan een relatief lang verleden.

1. Historische vergelijking

De analyse van de stijghoogtegegevens wordt maandelijks uitgevoerd. Deze analyse houdt in dat, per peilfilter, de stijghoogte van de laatste maand vergeleken worden met de stijghoogtes van die maand in de afgelopen jaren. Dit wordt in een percentiel uitgedrukt. Voor elke putfilter wordt de percentiel bepaald van de stijghoogte ten opzichte van de historische stijghoogtes, zonder echter zelf deel uit te maken van de te analyseren set. Als de stijghoogte lager is dan het tiende percentiel van de historische stijghoogtes is dit een zeer lage stijghoogte, dit komt ca. één keer om de tien jaar vóór. De klassenindeling wordt vervolledigd met volgende grenzen, het 40ste, 60ste en 90ste percentiel.

In de voorbije novembermaand zijn samen meer dan 60 % lage en zeer lage stijghoogtes vastgesteld. Hiervan zijn 20 % zeer laag. Daartegenover zijn er samen maar iets meer dan 10 % hoge en zeer hoge stijghoogtes (Figuur 1). Ten opzicht van november vorig jaar (2010) is de huidige situatie bijna het spiegelbeeld.

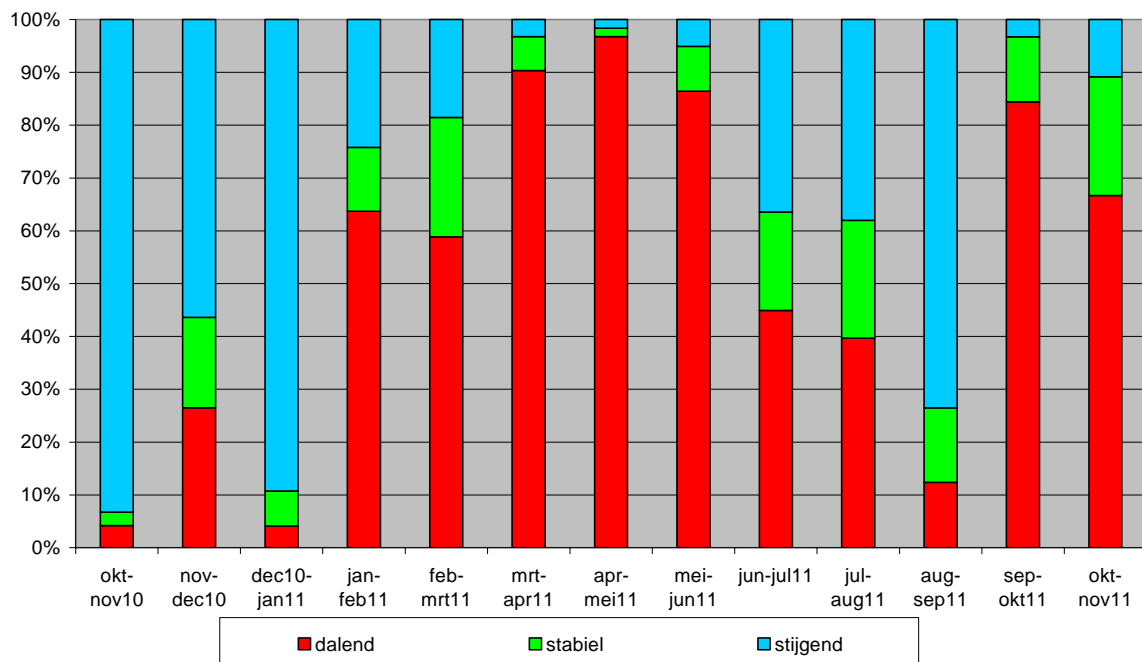

Figuur 1 : Relatieve stijghoogte op maand per maand basis ten opzichte van het verleden, procentuele verdeling afgelopen 13 maanden

2. Vergelijking t.o.v. de vorige maand

De stijging of daling wordt bepaald tussen de voorlaatste en de laatste maand. Door het grote aantal peilfilters en het risico op interpretatievariëaties wordt hier gekozen om een meetbare grens in te stellen om te bepalen of de stijghoogte veranderd is en in welke zin. Hiervoor wordt per peilfilter voor de volledige stijghoogtereeks bepaald wat de mediane stijghoogte is op maandelijkse basis. Uit deze gegevens wordt het verschil tussen de maximale en minimale stijghoogte bepaald. Als de verandering in stijghoogte meer dan 5 % hiervan is wordt dit als stijging of daling aanzien. Als dit niet het geval is wordt het als stabiel beschouwd. Als er in de voorlaatste maand geen meting is kan deze analyse niet worden uitgevoerd.

Het aantal dalende stijghoogtes is ten opzichte van september tot oktober verminderd, maar blijft wel hoog (66 %). De stijghoogte is ook in meer dan 20 % van de peilfilters stabiel gebleven (Figuur 2). Tussen oktober en november wordt het grondwater meestal aangevuld (stijgende stijghoogtes), in de huidige situatie is dit door het tekort aan neerslag echter niet voldoende gebeurd waardoor, ondanks de 10 % stijgende stijghoogtes die in de huidige novembermaand ten opzichte van de voorbije novembermaanden (zeer) lage stijghoogtes werden vastgesteld (zie ook Figuur 1).

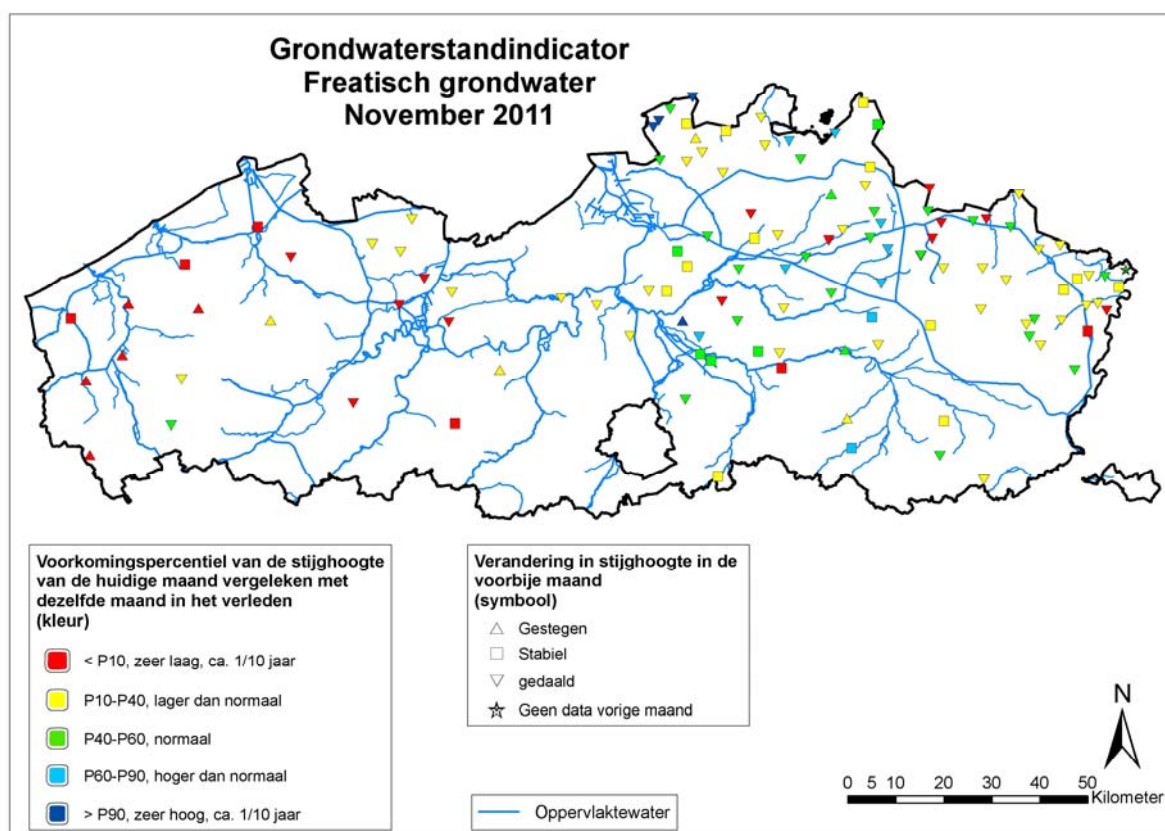

Figuur 2 : Stijghoogteveranderingen in de afgelopen 13 maanden, freatische putfilters.

3. Overzicht

De gegevens worden op kaart gepresenteerd volgens een standaard kleuren/symbolen patroon. Het bestaat uit een combinatie van het percentiel (kleurcode) en de stijghoogtewaardering (driehoek symbool).

De zeer lage stijghoogtes zijn in het westen van Vlaanderen geconcentreerd en komen ook verspreid voor over Oost-Vlaanderen, de Centrale- en Zuidelijke Kempen tot het Kempens Plateau en de Maaskant. De lager dan normale stijghoogtes worden bijna overal vastgesteld, ook in de Noorderkempen, aan de Maaskant en het Kempens Plateau, waar meestal het grondwater normale tot hoge stijghoogtes aanhoudt (Figuur 3). Een aantal hoger dan normale stijghoogtes vallen op nabij de bovenlopen van de Netes, Gete en tussen de Dijle en de Nete en in het uiterste noorden van de Noorderkempen.

Figuur 3 : Overzichtsk kaart maand november 2011 : stijghoogteveranderingen en relatieve stijghoogte.